

at vise, at han mener det alvorligt med Sagen, og hvad man end vil dømme om det Resultat, hvortil jeg er kommen, tror jeg dog, at man vil lade mig vederfares den Retfærdighed, at jeg har alvorligt tænkt over Sagen og af yderste Evne søgt at sætte mig ind i den. — Jeg skal ikke komme tilbage paa de 12 Fod, med Hensyn til hvilke det ærede Medlem, som talte sidst, meente, at jeg havde forandret mit Standpunkt. Jeg har udtalt mig i den Henseende ganske bestemt, at der ikke eksisterer i vore geographiske Forhold nogen saadan af Naturen givne absolut Grændse. — det kan man ikke gøre Noget ved — er der ikke en saadan, saa maa man skabe sig en, naar man overhovedet vil begrænse sig; der er Tilholdspunkter nok for en Grændse med 12 Fods Dybgaende, der er nævnt idag Grønsund, Svendborgsund og Korsør Havn; disse ere i og for sig Punkter af en saadan Betydning, at de vel kunne danne en Grændse. Jeg tror at kunne opregne mange andre Steder i vore Farvande, hvor 12 Fods Dybgaende tillader Skibe at passere, medens et noget større Dybgaende ikke vil tillade det. Forresten er der jo, naar der er Tale om en saadan Grændse, ikke Tale om nogle Tommer meer eller mindre, men hvad der her er fremkommet, er Forslag om et Skib paa 19 Fods Dybgaende; der er Forskjellen 7 Fod, det kalder jeg en principiel Forskjel. Naar man taler om, at et Skib skal stikke 12 Fod, saa er der ikke Tale om en Tomme meer eller mindre, men 12 Fod er Hovedgrændsen, den egentlige, væsentlige Grændse, man sætter sig; men naar man paa den anden Side gaar over til at foreslaae 19 Fod, hvorved man paa 2 Fod nær kommer til, hvad der var foreslaaet tidligere, saa er der virkelig deri ikke nogen Tilnærmelse. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 8de Valgfreds bebrejdede mig, at jeg havde brugt det Udtryk, at Hastigheden var en Modesag. Naar jeg har brugt det Udtryk, saa vedkjender jeg mig det fuldstændigt; men det vil vel ogsaa indrømmes, at Udtrykket „Mode“ kan tages i noget udvidet Betydning. Der er Mode næsten i Alting. Der er visse Svingninger og

Strømninger tilstede, som endog kunne vise sig i Videnskaben, og som kunne betegnes som Mode. Der lægges nu en Vægt paa Hastigheden, som ikke tidligere er lagt derpaa. Det forekommer mig, at det ærede Medlem i sit Foredrag sidst selv ophyste fuldstændig tilstrækkeligt den Strømning, som jeg nævnte. Det gjorde ikke Noget, at „Nolf Krake“ var langsom, det brød man sig ikke om, det havde dengang ikke den Betydning; men saa nævnte det ærede Medlem, at de Skibe, vi anskaffede derefter, ogsaa vare langsomme; men hvorfor var der da ikke Nogen, som modvirkede, at man dengang anskaffede saa langsomme Skibe. Den Bigtighed, man tillægger Hastigheden, kan være begrundet, jeg indvender Intet derimod, men man er vel berettiget til i høiere Forstand at sige: det er en Modesag. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 8de Valgfreds (Schonheyder) omtalte, at man ikke i nogen Flaade kunde sige, at ikke et Skib var udsat for at møde sin Dvermand. Han sagde: Der er i den engelske Flaade ikke noget enkelt Skib, som ikke er udsat for at møde sin Dvermand, idetmindste om ikke i Størrelse, saa dog udsat for at møde sin Dvermand i Antal, og det er vist ogsaa ganske rigtigt. Men Forskjellen mellem vore Forhold og de engelske Forhold er den, at møder et engelsk Skib sin Dvermand, og det bukker under, saa har England tabt et Skib, men ikke sin Flaade; men naar vi bukke under for vor Dvermand, saa tabe vi vor Flaade, saa tabe vi vort Søforsvar, navnlig naar vi ikke have været betænkte paa at have noget Andet, som da kunde være os til Nytte. — Jeg tilstaaer, at det er mig ufatteligt, hvorledes det ærede Medlem fra Kjøbenhavn, der sidst talte, har kunnet forundre sig over, at jeg ansøgte et flydende Forsvar til Støtte for vore Søforter. Jeg tror at kunne sige med Sikkerhed, at jeg gjentagende har havt Veilighed til at udtale, at det, at Søforterne skulle have et flydende Forsvar, var en af Forudsætningerne for Søforterne; det var en Forudsætning, at der var et saadant flydende Forsvar tilstede. Forresten ligger det ogsaa i den Forklaring, jeg har givet